

Til lovforslag nr. L 222. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 30. maj 1997*)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Schengenkonventionen m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 51 af 22. januar 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 3, § 30, stk. 1, § 34 og § 36, stk. 1, 1. pkt., ændres »3-5« til: »3-5 a«.

2. Efter § 2 indsættes:

»§ 2 a. Ved Schengenkonventionen forstås i denne lov konvention af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser.

Stk. 2. Ved et Schengenland forstås i denne lov et land, der er tilsluttet Schengenkonventionen.

§ 2 b. Udlændinge, der har opholdstilladelse i et andet Schengenland, har ret til at indrejse og opholde sig i Danmark i indtil 3 måneder fra indreisen. I de nævnte 3 måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for de sidste 6 måneder har haft ophold i Danmark eller et andet Schengenland end det land, der har udstedt opholdstilladelsen. Har udlændingen opholdstilladelse i et andet nordisk land, fradrages dog ikke den tid, hvori udlændingen har haft ophold i et andet nordisk land.

Stk. 2. Udlændinge, der har visum gyldigt for alle Schengenlande, har ret til at indrejse og opholde sig i Danmark i indtil 3 måneder inden for visummets gyldighedsperiode. I de nævnte 3 måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for de sidste 6 måne-

der har haft ophold i Danmark eller et andet Schengenland.

Stk. 3. Udlændinge, der har visum med gyldighed begrænset til et andet Schengenland, har ret til uden ugrundet ophold at rejse gennem Danmark i medfør af Schengenkonventionens artikel 18. Udlændinge, der har opholdstilladelse eller tilbagerejsetilladelse udstedt af et andet Schengenland, har ret til uden ugrundet ophold at rejse gennem Danmark i medfør af Schengenkonventionens artikel 5, stk. 3.«

3. § 3 affattes således:

»§ 3. Udlændinge, der efter regler fastsat i medfør af § 39, stk. 2, er fritaget for visum, har ret til at indrejse og opholde sig her i landet i indtil 3 måneder fra indreisen. I de nævnte 3 måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen har haft ophold i Danmark eller et andet Schengenland inden for de sidste 6 måneder.«

4. § 4, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Visum udstedes i medfør af Schengenkonventionens artikel 12 til at gælde indrejse og ophold i alle Schengenlande.

Stk. 4. Visum kan gives til en eller flere indrejser med ret til indtil i alt 3 måneders ophold inden for et nærmere fastsat tidsrum. I de nævnte 3 måneders ophold fradrages den tid, hvori udlændingen inden for de sidste 6 måneder har haft ophold i Danmark eller et andet Schengenland.«

5. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Uanset bestemmelserne i §§ 3 og 4 kan der i særlige tilfælde udstedes visum, der begrænses til kun at gælde indrejse og ophold i Danmark.

§ 4 b. En udlænding, der har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland i medfør af §§ 2-4 a, kan i særlige tilfælde få forlænget sin ret til ophold her i landet.«

6. § 5, stk. 1, affattes således:

»Udlændinge, der ikke efter §§ 1-4 b har ret til at opholde sig her i landet, må kun opholde sig her i landet, hvis de har opholdstilladelse.«

7. I § 7, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»En ansøgning som nævnt i 1. pkt. anses også som en ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1.«

8. I § 7, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Reglen i 1. pkt. finder ikke anvendelse på udlændinge, der opholder sig i et andet Schengenland.«

9. I § 7, stk. 5, ændres »§ 48, stk. 2,« til: »§ 48 a, stk. 1,«.

10. I § 10, stk. 1, udgår i nr. 2 »eller«, og efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:

»3) hvis udlændingen ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, og er indberettet til Schengeninformationssystemet som uønsket i medfør af Schengenkonventionen, eller«.

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

11. I § 19 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. En tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse kan altid inddrages, såfremt en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, er indberettet til Schengeninformationssystemet som uønsket i medfør af Schengenkonventionen på baggrund af omstændigheder, der her i landet kunne medføre udvisning efter udlændingelovens kapitel 4. Inddragelse efter 1. pkt. sker i forbindelse med konsultationer i medfør af

Schengenkonventionens artikel 25 med myndighederne i et andet Schengenland.«

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 5 og 6.

12. I § 28, stk. 3, ændres »§ 40, stk. 6,« til: »§ 40, stk. 7,«.

13. § 28 affattes således:

»§ 28. En udlænding, der ikke har opholdstilladelse her i landet, og en nordisk statsborger, som ikke har fast bopæl her i landet, kan afvises ved indrejse fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, i følgende tilfælde:

- 1) Hvis udlændingen har indrejseforbud og ikke har visum, jf. § 4, stk. 1, 2. pkt.
- 2) Hvis udlændingen ikke opfylder de bestemmelser om rejselegitimation, visum og indrejse, som er fastsat efter kapitel 7.
- 3) Hvis der efter det, som er oplyst om udlændingens forhold, er grund til at antage, at den pågældende vil tage ophold eller arbejde her i landet uden fornøden tilladelse. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke afvises af denne grund.
- 4) Hvis udlændingen ikke kan forevise dokumentation for opholdets formål og nærmere omstændigheder. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke afvises af denne grund.
- 5) Hvis udlændingen ikke har de nødvendige midler til sit underhold her i landet og til hjemrejsen og ikke er i stand til på lovlig vis at erhverve disse midler. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke afvises af denne grund.
- 6) Hvis udlændingen ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, og er indberettet til Schengeninformationssystemet som uønsket i medfør af Schengenkonventionen.
- 7) Hvis andre hensyn til Schengenlandenes offentlige orden, forhold til fremmede magter eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet.

Stk. 2. Statsborgere i lande, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen eller De Europæiske Fællesskaber, skal afvises ved indrejse fra et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, efter bestemmelserne i stk. 1, nr. 1-7, jf. dog stk. 6.

Stk. 3. En udlænding, der ikke har opholdstilladelse her i landet, eller en nordisk statsborger, som ikke har fast bopæl her i landet, kan afvises ved indrejsen fra et Schengenland efter bestemmelserne i stk. 1, nr. 1-7, jf. dog stk. 6. En nordisk statsborger kan dog kun afvises efter stk. 1, nr. 2, såfremt den pågældende indrejser fra et ikkenordisk land, jf. § 39, stk. 4.

Stk. 4. En udlænding, der ikke er nordisk statsborger og ikke er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, og som må antages at ville rejse videre til et andet nordisk land, kan endvidere afvises ved indrejsen i Danmark, hvis

- 1) den pågældende har modtaget indrejseforbud fra et nordisk land og ikke har opnået særlig tilladelse til at indrejse i Danmark og det eller de nordiske lande, hvortil den pågældende udlænding må antages at ville rejse, eller
- 2) den pågældende udlænding kan afvises efter de regler, der gælder i det nordiske land, hvortil den pågældende udlænding må antages at ville rejse.

Stk. 5. Afvisning efter stk. 1-4 kan endvidere ske indtil 3 måneder efter indrejsen. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog efter indrejsen kun afvises efter stk. 1, nr. 1 og 7, og, såfremt det offentlige må bekoste udlændingens rejse ud af landet, tillige efter stk. 1, nr. 5.

Stk. 6. Afvisning efter stk. 1-5 må dog ikke ske, hvis udlændingen i medfør af Schengenkonventionens artikel 5, stk. 2, har opnået særlig tilladelse til at indrejse i Danmark. Har udlændingen efter § 2 b, stk. 3, 1. pkt., ret til at rejse gennem Danmark, kan den pågældende alene afvises efter stk. 1, nr. 1, 2, 6 eller 7, jf. stk. 2-5. Har udlændingen efter § 2 b, stk. 3, 2. pkt., ret til at rejse gennem Danmark, kan den pågældende alene afvises efter stk. 1, nr. 1 eller 2, jf. stk. 2-5.

Stk. 7. En udlænding, der meddeles afslag på eller frafalder en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, eller hvis ansøgning om asyl bortfalder efter § 40, stk. 7, kan uanset bestemmelserne i stk. 1-4 afvises i indtil 3 måneder fra indrejsen.

Stk. 8. En udlænding, der ikke har fast bopæl her i landet, kan uanset bestemmelserne i kapitel 1 afvises, såfremt det findes påkrævet af hensyn til statens sikkerhed.

Stk. 9. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om afvisning og udsendelse af blindpassagerer.«

14. I § 28, stk. 5, indsættes som 3. pkt.:

»Har Danmark fremsat anmodning over for et andet Schengenland om overtagelse af udlændingen efter Schengenkonventionen, jf. § 29, regnes fristen i 1. pkt. fra det tidspunkt, da det andet Schengenland har besvaret anmodningen.«

15. I § 28, stk. 5, indsættes som 3. pkt.:

»Har Danmark fremsat anmodning over for et andet land om overtagelse af udlændingen efter EF-asyllkonventionen, jf. § 29, regnes fristen i 1. pkt. fra det tidspunkt, da det andet land har besvaret anmodningen.«

16. § 29 ophæves, og i stedet indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 5 a

Overførsel og tilbageførsel efter Schengenkonventionen

§ 29. En udlænding kan overføres og tilbageføres til et andet Schengenland efter reglerne i Schengenkonventionen.«

17. I § 32, stk. 2, ændres »§ 28, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3-5« til: »§ 28, stk. 5, jf. stk. 1, nr. 4, 5 og 7, og stk. 2 og 3«.

18. I § 34 ændres »udvises eller afvises eller udsendes,« til: »udvises eller afvises, eller overføres eller tilbageføres efter Schengenkonventionen eller udsendes«.

19. I § 36, stk. 1, 1. pkt., ændres »for afvisning eller for udvisning efter § 24, nr. 5, og § 25 eller udsendelse« til: »for afvisning, for udvisning efter § 24, nr. 5, og § 25 for overførsel eller tilbageførsel efter Schengenkonventionen eller for udsendelse«.

20. I § 37, stk. 5, ændres »afvisning eller udvisning,« til: »afvisning, udvisning eller udsendelse under henvisning til, at udlændingen ikke har ret til at opholde sig her i landet efter reglerne i kapitel 1 og 3-5.«

21. § 37, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Kæremål har ikke opsættende virkning med hensyn til gennemførelse af beslutning om afvisning eller udvisning, om overfør-

sel eller tilbageførsel efter Schengenkonventionen eller om udsendelse under henvisning til, at udlændingen ikke har ret til at opholde sig her i landet efter reglerne i kapitel 1 og 3-5 a.«

22. I § 38 indsættes før stk. 1 som nye stykker:

»Ved grænsen til et land, der ikke er tilsluttet Schengenkonventionen, skal ind- og udrejsekontrol finde sted i medfør af Schengenkonventionens artikel 6.

Stk. 2. Ind- og udrejsekontrol må ikke finde sted ved grænsen til et Schengenland. Dog kan der undtagelsesvis ske kontrol ved en sådan grænse i medfør af Schengenkonventionens artikel 2, stk. 2.«

Stk. 1-3 bliver herefter stk. 3-5.

23. I § 40 a, stk. 1, nr. 2, ændres »afvises eller udvises efter § 48, stk. 2,« til: »afvises, udvises, overføres eller tilbageføres efter § 48 a, stk. 1,«.

24. I § 43, stk. 2, 1. pkt., ændres »pligt til uden udgift for staten at sørge for udlændingens udrejse,« til: »pligt til uden udgift for staten straks at sørge for udlændingens udrejse eller tilbagerejse,«.

25. I § 43 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse ved indrejse fra et Schengenland.«

26. I § 47, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Efter aftale med et andet land kan udenrigsministeren efter aftale med indenrigsministeren bemyndige udenlandske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet til at udstede visum og opholdstilladelse.«

27. I § 48, stk. 1, 1. pkt., ændres »§§ 28, stk. 1, og 29, stk. 1-2,« til: »§ 28, stk. 1-4,«.

28. § 48, stk. 2, 7. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om unkladelse af afvisning eller udvisning og udsendelse, skal politiet gøre asylansøgeren bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp. Indenrigsministeren kan fastsætte regler, hvorefter politiet forud for Udlændingestyrelsens afgørelse skal gøre en asylansøger, der opholder sig her i lan-

det, bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp.«

29. I § 48, stk. 3, ændres »§§ 7 eller 8« til: »§ 7.«

30. § 48, stk. 2-4, ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 48 a. Påberåber en udlænding sig at være omfattet af § 7, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse om overførsel eller tilbageførsel efter reglerne i kapitel 5 a eller om afvisning efter reglerne i kapitel 5 eller udvisning efter § 24, nr. 5, og i givet fald udsendelse.

Stk. 2. Ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 behandles ikke, før der er truffet afgørelse efter stk. 1 og udlændingen i givet fald er udrejst af landet. Udlændingen må dog ikke udsendes til et land, hvor der er risiko for forfølgelse af de grunde, der er nævnt i artikel 1 A i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videresendelse til et sådant land.

Stk. 3. Indgiver en udlænding, der opholder sig i et andet Schengenland, ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, at ansøgningen ikke behandles, førend Danmark har modtaget en anmodning om overtagelse eller tilbagetagelse.

Stk. 4. Træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om unkladelse af afvisning eller udvisning eller om overførsel eller tilbageførsel efter Schengenkonventionen og udsendelse, skal politiet gøre asylansøgeren bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp. Indenrigsministeren kan fastsætte regler, hvorefter politiet forud for Udlændingestyrelsens afgørelse skal gøre en asylansøger, der opholder sig her i landet, bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp.

§ 48 b. Anmoder et andet Schengenland Danmark om at overtage eller tilbagetage en udlænding efter reglerne i Schengenkonventionen, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse vedrørende anmodningen.

§ 48 c. Udlændingestyrelsen kan uanset reglerne i §§ 48 a og 48 b i særlige tilfælde beslutte, at en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 skal behandles her i landet.

§ 48 d. Udlændingestyrelsens afgørelser efter §§ 48 a-48 c kan påklages til indenrigsministeren. Klage har ikke opsættende virkning.

§ 48 e. Når Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om, at en udlænding, der påberåber sig at være omfattet af § 7, kan opholde sig her i landet under asylsagens behandling, registrerer politiet den pågældende som asylansøger.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen forestår i øvrigt sagens oplysning. Udlændingestyrelsen træffer herunder bestemmelse om udfyldelse af ansøgningskema og afhøring af udlændingen.«

31. Efter § 58 a indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 8 a

Videregivelse af oplysninger i medfør af Schengenkonventionen m.v.

§ 58 b. Fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, som er modtaget fra myndighederne i et andet Schengenland i medfør af artikel 38 i Schengenkonventionen, må kun videregives til de myndigheder, der er nævnt i konventionens artikel 38, stk. 5. Oplysningerne må kun anvendes til de formål, der er nævnt i konventionens artikel 38, stk. 1.

Stk. 2. Fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, må i det omfang, det følger af Schengenkonventionen, videregives til myndighederne i et andet land, der er tilsluttet Schengenkonventionen.

§ 58 c. Registertilsynet fører her i landet tilsyn med behandlingen og anvendelsen af de oplysninger, der er modtaget efter Schengenkonventionens artikel 38.

§ 58 d. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser til gennemførelse af Schengenkonventionen.

§ 58 e. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om politiets betaling for udgifter, som andre Schengenlande har afholdt i forbindelse med udsendelse af udlændinge.

§ 58 f. Rigspolitichefen indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, som uønsket til Schengen-

informationssystemet, hvis den pågældende er udvist af landet i medfør af § 22, § 23 eller § 24, nr. 1-3. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en udlænding, der er udvist af landet i medfør af § 24, nr. 4, såfremt den pågældende er idømt ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

§ 58 g. Udlændingestyrelsen forestår konsultationer med myndighederne i et andet Schengenland i medfør af Schengenkonventionens artikel 25.

Stk. 2. Finder Udlændingestyrelsen efter de i stk. 1 nævnte konsultationer, at en i medfør af § 58 f indberettet udlænding bør slettes som uønsket i Schengeninformationssystemet, sletter Rigspolitichefen den pågældende i Schengeninformationssystemet.«

32. Kapitel 8 a affattes således:

»Kapitel 8 a

Videregivelse af oplysninger i medfør af EF-asyllkonventionen og Schengenkonventionen m.v.

§ 58 b. Fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, som er modtaget fra et andet EF-lands myndigheder i medfør af EF-asyllkonventionens artikel 15, må kun videregives til de myndigheder, der er nævnt i konventionens artikel 15, stk. 5. Oplysningerne må kun anvendes til de formål, der er nævnt i konventionens artikel 15, stk. 1.

Stk. 2. Fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, må i det omfang, det følger af EF-asyllkonventionen, videregives til myndighederne i et andet land, der er tilsluttet EF-asyllkonventionen. Oplysninger som nævnt i 1. pkt. må i det omfang, det følger af Schengenkonventionen, videregives til myndighederne i et andet land, der er tilsluttet Schengenkonventionen.

§ 58 c. Registertilsynet fører her i landet tilsyn med behandlingen og anvendelsen af de oplysninger, der er modtaget efter EF-asyllkonventionen.

§ 58 d. Indenrigsministeren fastsætter nærmere bestemmelser til gennemførelse af Schengenkonventionen og EF-asyllkonventionen.

§ 58 e. Indenrigsministeren kan fastsætte, at de regler i denne lov, som er gennemført til opfyldelse af EF-asylkonventionen, med de nødvendige ændringer også skal anvendes i forhold til et eller flere tredjelande, der har indgået overenskomst med EF-landene om at tilslutte sig EF-asylkonventionen eller et hertil svarende arrangement, eller som på andet grundlag er forpligtet til at anvende reglerne i EF-asylkonventionen.

§ 58 f. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om politiets betaling for udgifter, som andre Schengenlande har afholdt i forbindelse med udsendelse af udlændinge.

§ 58 g. Rigspolitechefen indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, som uønsket til Schengeninformationssystemet, hvis den pågældende er udvist af landet i medfør af § 22, § 23 eller § 24, nr. 1-3. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en udlænding, der er udvist af landet i medfør af § 24, nr. 4, såfremt den pågældende er idømt ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

§ 58 h. Udlændingestyrelsen forestår konsultationer med myndighederne i et andet Schengenland i medfør af Schengenkonventionens artikel 25.

Stk. 2. Finder Udlændingestyrelsen efter de i stk. 1 nævnte konsultationer, at en i medfør af § 58 g indberettet udlænding bør slettes som uønsket i Schengeninformationssystemet, sletter Rigspolitechefen den pågældende i Schengeninformationssystemet.«

33. I § 59 a indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse ved indrejse fra et Schengenland.«

§ 2

I lov nr. 387 af 6. juni 1991 om ændring af udlændingeloven. (EF-asylkonventionen), som ændret ved § 2 i lov nr. 382 af 14. juni 1995, foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 1, 3, 6 og 10, ophæves.

2. Indledningen til § 1, nr. 2, affattes således:

»§ 7, stk. 4, 2. pkt., affattes således:«.

3. § 1, nr. 4, affattes således:

»4. § 28, stk. 5, 3. pkt., affattes således:

»Har Danmark fremsat anmodning over for et andet land om overtagelse af udlændingen efter EF-asylkonventionen, jf. § 29, regnes fristen i 1. pkt. fra det tidspunkt, da det andet land har besvaret anmodningen.««

4. § 1, nr. 5, affattes således:

»5. Kapitel 5 a affattes således:

»Kapitel 5 a

Overførsel og tilbageførsel efter EF-asylkonventionen

§ 29. En udlænding kan overføres til et andet EF-land efter reglerne i EF-asylkonventionen. På samme måde kan en udlænding tilbageføres til et andet EF-land i de tilfælde, hvor dette efter EF-asylkonventionen skal tilbagetales udlændingen.

Stk. 2. Ved EF-asylkonventionen forstås i denne lov konvention af 15. juni 1990 om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater.««

5. § 1, nr. 6, affattes således:

»6. I § 30, stk. 1, § 34 og § 36, stk. 1, 1. pkt., ændres »3-5« til: »3-5 a.««

6. § 1, nr. 7-9, affattes således:

»7. I § 34 ændres »udvises eller afvises eller udsendes,« til: »udvises eller afvises, eller overføres eller tilbageføres efter EF-asylkonventionen eller udsendes.«

8. I § 36, stk. 1, 1. pkt., ændres »for afvisning eller for udvisning efter § 24, nr. 5, og § 25 eller udsendelse« til: »for afvisning, for udvisning efter § 24, nr. 5, og § 25 for overførsel eller tilbageførsel efter EF-asylkonventionen eller for udsendelse.«

9. § 37, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Kæremål har ikke opsættende virkning med hensyn til gennemførelse af beslutning om afvisning eller udvisning, om overførsel eller tilbageførsel efter EF-asylkonventionen.«

nen eller om udsendelse under henvisning til, at udlændingen ikke har ret til at opholde sig her i landet efter reglerne i kapitel 1 og 3-5 a.««

7. § 1, nr. 7-9, affattes således:

»7. I § 34 ændres »Schengen-konventionen« til: »EF-asylkonventionen«.

8. I § 36, stk. 1, 1. pkt., ændres »Schengen-konventionen« til: »EF-asylkonventionen«.

9. I § 37, stk. 5, ændres »Schengen-konventionen« til: »EF-asylkonventionen.««

8. § 1, nr. 11, affattes således:

»11. § 48, stk. 2-4, ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 48 a. Påberåber en udlænding sig at være omfattet af § 7, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse om overførsel eller tilbageførsel efter reglerne i kapitel 5 a eller om afvisning efter reglerne i kapitel 5 eller udvisning efter § 24, nr. 5, og i givet fald udsendelse.

Stk. 2. Ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 behandles ikke, før der er truffet afgørelse efter stk. 1 og udlændingen i givet fald er udrejst af landet. Udlændingen må dog ikke udsendes til et land, hvor der er risiko for forfølgelse af de grunde, der er nævnt i artikel 1 A i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videresendelse til et sådant land.

Stk. 3. Indgiver en udlænding, der opholder sig i et andet EF-land, ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, at ansøgningen ikke behandles, førend Danmark har modtaget en anmodning om overtagelse eller tilbagetagelse.

Stk. 4. Træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om undladelse af afvisning eller udvisning eller om overførsel eller tilbageførsel efter EF-asylkonventionen og udsendelse, skal politiet gøre asylansøgeren bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp. Indenrigsministeren kan fastsætte regler, hvorefter politiet forud for Udlændingestyrelsens afgørelse skal gøre en asylansøger, der opholder sig her i landet, bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp.

§ 48 b. Anmoder et andet EF-land Danmark om at overtage eller tilbagetage en udlænding efter reglerne i EF-asylkonventionen, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse vedrørende anmodningen.

§ 48 c. Hvis særlige hensyn af humanitær karakter taler herfor, kan Udlændingestyrelsen uanset reglerne i §§ 48 a og 48 b beslutte, at en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 skal behandles her i landet, hvis udlændingen ønsker dette.

§ 48 d. Udlændingestyrelsens afgørelser efter §§ 48 a-c kan påklages til indenrigsministeren. Klage har ikke opsættende virkning.

§ 48 e. Når Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om, at en udlænding, der påberåber sig at være omfattet af § 7, kan opholde sig her i landet under asylsagens behandling, registrerer politiet den pågældende som asylansøger.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen forestår i øvrigt sagens oplysning. Udlændingestyrelsen træffer herunder bestemmelse om udfyldelse af ansøgningsskema og afhøring af udlændingen.««

9. § 1, nr. 11, affattes således:

»11. §§ 48 a-e affattes således:

»§ 48 a. Påberåber en udlænding sig at være omfattet af § 7, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse om overførsel eller tilbageførsel efter reglerne i kapitel 5 a eller om afvisning efter reglerne i kapitel 5 eller udvisning efter § 24, nr. 5, og i givet fald udsendelse.

Stk. 2. Ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 behandles ikke, før der er truffet afgørelse efter stk. 1 og udlændingen i givet fald er udrejst af landet. Udlændingen må dog ikke udsendes til et land, hvor der er risiko for forfølgelse af de grunde, der er nævnt i artikel 1 A i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videresendelse til et sådant land.

Stk. 3. Indgiver en udlænding, der opholder sig i et andet EF-land, ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om, at ansøgningen ikke behandles, førend Danmark har modtaget en anmodning om overtagelse eller tilbagetagelse.

Stk. 4. Træffer Udlændingestyrelsen afgørelse om undladelse af afvisning eller udvisning eller om overførsel eller tilbageførsel efter EF-

asylkonventionen og udsendelse, skal politiet gøre asylansøgeren bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp. Indenrigsministeren kan fastsætte regler, hvorefter politiet forud for Udlændingestyrelsens afgørelse skal gøre en asylansøger, der opholder sig her i landet, bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp.

§ 48 b. Anmoder et andet EF-land Danmark om at overtage eller tilbagetage en udlænding efter reglerne i EF-asilkonventionen, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse vedrørende anmodningen.

§ 48 c. Hvis særlige hensyn af humanitær karakter taler herfor, kan Udlændingestyrelsen uanset reglerne i §§ 48 a og 48 b beslutte, at en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 skal behandles her i landet, hvis udlændingen ønsker dette.

§ 48 d. Udlændingestyrelsens afgørelser efter §§ 48 a-48 c kan påklages til indenrigsministeren. Klage har ikke opsættende virkning.

§ 48 e. Når Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om, at en udlænding, der påberåber sig at være omfattet af § 7, kan opholde sig her i landet under asylsagens behandling, registrerer politiet den pågældende som asylansøger.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen forestår i øvrigt sagens oplysning. Udlændingestyrelsen træffer herunder bestemmelse om udfyldelse af ansøgningsskema og afhøring af udlændingen.««

10. § 1, nr. 12, affattes således:

»12. Efter § 58 a indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 8 a

Videregivelse af oplysninger i medfør af EF-asilkonventionen m.v.

§ 58 b. Fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, som er modtaget fra myndighederne i et andet EF-land efter EF-asilkonventionens artikel 15, må kun videregives til de myndigheder, der er nævnt i konventionens artikel 15, stk. 5. Oplysningerne må kun anvendes til de formål, der er nævnt i konventionens artikel 15, stk. 1.

Stk. 2. Fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, må i det omfang, det følger af EF-asilkonventionen, videregives til myndighederne i et andet land, der er tilsluttet EF-asilkonventionen.

§ 58 c. Registertilsynet fører her i landet tilsyn med behandlingen og anvendelsen af de oplysninger, der er modtaget efter EF-asilkonventionen.

§ 58 d. Indenrigsministeren fastsætter nærmere bestemmelser til gennemførelse af EF-asilkonventionen.

§ 58 e. Indenrigsministeren kan fastsætte, at de regler i denne lov, som er gennemført til opfyldelse af EF-asilkonventionen, med de nødvendige ændringer også skal anvendes i forhold til et eller flere tredjelande, der har indgået overenskomst med EF-landene om at tilslutte sig EF-asilkonventionen eller et hertil svarende arrangement.««

11. § 1, nr. 12, affattes således:

»12. Kapitel 8 a affattes således:

»Kapitel 8 a

Videregivelse af oplysninger i medfør af EF-asilkonventionen og Schengenkonventionen m.v.

§ 58 b. Fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, som er modtaget fra myndighederne i et andet EF-land efter EF-asilkonventionens artikel 15, må kun videregives til de myndigheder, der er nævnt i konventionens artikel 15, stk. 5. Oplysningerne må kun anvendes til de formål, der er nævnt i konventionens artikel 15, stk. 1.

Stk. 2. Fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, må i det omfang, det følger af EF-asilkonventionen, videregives til myndighederne i et andet land, der er tilsluttet EF-asilkonventionen. Oplysninger som nævnt i 1. pkt. må i det omfang, det følger af Schengenkonventionen, videregives til myndighederne i et andet land, der er tilsluttet Schengenkonventionen.

F. t. 1. vedr. udlændingeloven

§ 58 c. Registertilsynet fører her i landet tilsyn med behandlingen og anvendelsen af de oplysninger, der er modtaget efter EF-asytkonventionen.

§ 58 d. Indenrigsministeren fastsætter nærmere bestemmelser til gennemførelse af Schengenkonventionen og EF-asytkonventionen.

§ 58 e. Indenrigsministeren kan fastsætte, at de regler i denne lov, som er gennemført til opfyldelse af EF-asytkonventionen, med de nødvendige ændringer også skal anvendes i forhold til et eller flere tredjelande, der har indgået overenskomst med EF-landene om at tilslutte sig EF-asytkonventionen eller et hertil svarende arrangement, eller som på andet grundlag er forpligtet til at anvende reglerne i EF-asytkonventionen.

§ 58 f. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om politiets betaling for udgifter, som andre Schengenlande har afholdt i forbindelse med udsendelse af udlændinge.

§ 58 g. Rigspolitichefen indberetter en udlænding, der ikke er statsborger i et Schengenland eller et land, der er tilsluttet De Europæiske Fællesskaber, som uønsket til Schengeninformationssystemet, hvis den pågældende er udvist af landet i medfør af § 22, § 23 eller § 24, nr. 1-3. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en udlænding, der er udvist af landet i medfør af § 24, nr. 4, såfremt den pågældende er idømt ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfolge af frihedsberøvende karakter.

§ 58 h. Udlændingestyrelsen forestår konsultationer med myndighederne i et andet Schengenland i medfør af Schengenkonventionens artikel 25.

Stk. 2. Finder Udlændingestyrelsen efter de i stk. 1 nævnte konsultationer, at en i medfør af § 58 g indberettet udlænding bør slettes som uønsket i Schengeninformationssystemet, sletter Rigspolitichefen den pågældende i Schengeninformationssystemet.«

§ 3

Stk. 1. Indenrigsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ministeren kan bestemme, at de enkelte bestemmelser i loven træder i kraft på forskellige tidspunkter og kun træder i kraft ved bestemte grænseovergangssteder.

Stk. 2. § 1, nr. 12, 20, 28 og 29, og § 2, nr. 5, 6, 8 og 10, træder dog i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 4

Loven gælder for alle sager, hvor ansøgning om opholdstilladelse er indgivet efter lovens ikrafttræden.

§ 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

ERLING OLSEN

/ Ove Fich